

Sygn. akt IV KO 52/20

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

w sprawie **A. P. i innych**

oskarżonego z art. 258 § 3 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 maja 2020 r.

wniosku Sądu Okręgowego w K.

zawartego w postanowieniu z dnia 13 maja 2020 r., sygn. akt III K (...)

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu

p o s t a n o w i ł:

na podstawie art. 37 k.p.k. sprawę Sądu Okręgowego w K., sygn. akt III K (...), przeciwko oskarżonemu A. P. i innym, przekazać do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w R.

UZASADNIENIE

Do Sądu Okręgowego w K., wpłynął w dniu 30 kwietnia 2020 r., skierowany przez Prokuraturę Regionalną w R., akt oskarżenia przeciwko: A. P., (...). Oskarżonym postawiono łącznie 146 zarzutów.

Przy czym, A. P. - były Dyrektor Sądu Apelacyjnego w (...), został oskarżony m.in. o to, że: w okresie co najmniej od dnia 4 września 2011 r. do dnia 26 października 2016 r. w K. oraz innych miejscowościach na terenie Polski działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej założył i kierował zorganizowaną grupą przestępczą, mającą na celu popełnianie przestępstw polegających na

przywłaszczaniu środków pieniężnych przekazywanych przez Skarb Państwa do dysponowania Sądowi Apelacyjnemu w (...), przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów oraz przeciwko obrotowi gospodarczemu, w skład której wchodziła - ustalona osoba byłego Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...), wobec której wyłączono materiały do odrębnego postępowania, M. K. - była Główna Księgowa Sądu Apelacyjnego w (...), - W. M. - były Zastępca Dyrektora Sądu Apelacyjnego w (...) i inne osoby zatrudnione uprzednio w Sądzie Apelacyjnym w (...), w ten sposób, że koordynował działania poszczególnych członków grupy, podejmował kluczowe decyzje związane z działalnością grupy wydając m.in. polecenia zawierania fikcyjnych umów pomiędzy Sądem Apelacyjnym w (...), a wskazanymi przez siebie podmiotami oraz w zakresie zawierania przez te podmioty umów z podwykonawcami, jak również sporządzania dokumentów poświadczających nieprawdę co do realizacji tych umów, ustalał sposób i warunki wzajemnych rozliczeń finansowych, wydawał dyspozycję wypłaty niezależnych środków pieniężnych pozostających w dyspozycji sądu za rzekomą realizację wskazanych umów, jak również osobiście współrealizował zadania związane z funkcjonowaniem tej grupy, tj. o przestępstwo z art. 258 § 3 k.k. (zarzut I).

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 13 maja 2020 r., sygn. akt III K (...), zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Okręgowego w K. zawarty w postanowieniu z dnia 13 maja 2020 r., zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 37 k.p.k. pozwala na „wyjęcie sprawy” spod rozpoznania sądu miejscowo właściwego w razie zaistnienia przesłanki w nim wskazanej, to jest wtedy, kiedy w grę wchodzi dobro wymiaru sprawiedliwości. Co należy rozumieć pod tym pojęciem, ustawa bliżej nie wyjaśnia, niemniej w orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że, co do zasady, chodzi tu o konieczność eliminowania sytuacji mogących wywołać u stron lub w opinii społecznej przeświadczenie o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 1999 r., III KO 98/99, Prok. i Pr. 2000, z. 3, poz.7). O zaistnieniu takich okoliczności można mówić wtedy, gdy stroną w procesie karnym (np. oskarżonym) jest osoba znana sędziom właściwego do rozpoznania sprawy sądu, z racji ścisłych, mających charakter bezpośredniej współpracy, kontaktów o charakterze zawodowym i takie

okoliczności niewątpliwie istnieją w przedmiotowej sprawie w odniesieniu do oskarżonego A. P. – byłego Dyrektora Sądu Apelacyjnego w (...), M. K. – byłej Głównej Księgowej Sądu Apelacyjnego w (...), W. M. – byłego zastępcy Dyrektora Sądu Apelacyjnego w (...), G. K. – byłego Kierownika Oddziału Informatycznego w Sądzie Apelacyjnym w (...) i innych pracowników Sądu Apelacyjnego w (...) oraz przedstawicieli firm zewnętrznych współpracujących z Sądem Apelacyjnym w (...) – wskazanych szczegółowo w akcie oskarżenia.

Ponadto, wśród świadków podlegających wezwaniu na rozprawę znajdują się K. S. - były Prezes Sądu Apelacyjnego w (...) (aktualnie już sędzia w stanie spoczynku) oraz Sędzia Sądu Apelacyjnego A. S.- orzekający w Sądzie Apelacyjnym w (...) w Wydziale Karnym, którzy z racji pełnionej funkcji oraz orzekania w ramach instancji odwoławczej są znani sędziom orzekającym w Sądzie Okręgowym w K. (*por. k. 650 aktu oskarżenia*). Świadkiem jest także uprzedni Dyrektor Sądu Okręgowego w K. B. R., znany wszystkim sędziom tego Sądu z racji pełnionej funkcji.

Podnieść również należy, że do Sądu Okręgowego w K. został już wcześniej skierowany akt oskarżenia przeciwko K. S. - byłemu Prezesowi Sądu Apelacyjnego w (...), przy czym stawiane mu zarzuty są powiązane z zarzutami postawionymi oskarżonym w niniejszej sprawie i którego sprawa jeszcze na etapie postępowania przygotowawczego została wyłączona do odrębnego rozpoznania. W tamtej sprawie Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2017 r., sygn. akt III K (...), zwrócił się z wnioskiem do Sądu Najwyższego o jej przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, który to wniosek został przez Sąd Najwyższy uwzględniony (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2017 r., sygn. akt IV KO 82/17*).

Słusznie wobec powyższego wskazano we wniosku, że w sytuacji w której oskarżonym jest m.in. były dyrektor sądu wyższego rzędu nad sądem właściwym do rozpoznania sprawy, zaś zarzuty stawiane oskarżonemu ściśle wiążą się z działalnością sądu wyższego rzędu (Sądu Apelacyjnego w (...)), a osoba oskarżonego, z racji pełnionej funkcji, jest powszechnie znana sędziom sądu miejscowo i rzeczowo właściwego, zasadnym jest rozpoznanie jej przez inny sąd

równorzędny. Trafnie również podniesiono, że w przypadku orzekania w niniejszej sprawie przez Sąd Okręgowy w K., ewentualne środki odwoławcze od wydanych orzeczeń rozpoznawane będą właśnie przez Sąd Apelacyjny w (...), w którym funkcje pełnili niektórzy z oskarżonych - co w odbiorze społecznym nie będzie sprzyjać postrzeganiu rozpoznania przedmiotowej sprawy w sposób bezstronny.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy, na mocy art. 37 k.p.k., przekazał sprawę oskarżonych do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w R., tj. sądowi spoza obszaru objętego właściwością Sądu Apelacyjnego w (...).